

S L Ū J B A
SFINŢILOR
MUCENICI ŞI MĂRTURISITORI
AI TEMNITELOR COMUNISTE

2008

LUNA MAI
ÎN 14 DE ZILE

Pomenirea Sfinților Mucenici și
Mărturisitori ai Temnițelor Comuniste

LA VECERNIA MARE

La Doamne strigat-am..., stihirile pe 6,
glas 6:

Însuși glasul:

Cine a cuprinde, ale voastre suferințe poate, fără numai Cela ce Însuși pre Sine spre acestea S'au dat, sau cum vom viersui neștiutorii, fără numai întru Duhul, Carele singur spre aceasta mărturia o dă. Astfel Sfinților, ai Temnițelor Mucenici rugați pre Dumnezeu ca Harul Duhului în suflet să ne strălucească, cu cele dumnezeiești înțelesuri să ne împodobască, și vrednică laudă întru această sfântă prăznuire să aducem.

Trupurile zdrobindu-vă, iară sufletele chinuindu-vă, întru pierzare preavicienii voit-au pre voi a duce, grele munci întru a minții robie necontentit născocind, și asemenea celor turbați lei spre înghițire umblând, dară cu împletitura smereniei pre vrăjmașul ați legat și a acestuia putere întru totul sfinților o ați surpat.

Cu piroanele batjocurii și a scui-părilor, în cuietele bățăilor, în biciuirile frigului fiind și în golătate foamea îndurând, pre crucea lui Hristos cu cinste și cu slavă ați suit, cea a temnițelor Golgothá într-al ei sân pre voi primind, pre cei ce cu Domnul împreună v-ați răstignit. Pentru aceea însuși Hristos priimit-au în mâinile sale sufletele voastre, întru totul sfinților mucenici, slăviți arătându-vă.

Altele, glas al 4-lea:

Podobie: Ca pre un viteaz...:

Pre purtătorii de chinuri adus-ai Doamne cu însuflarea Mângâietoriului, dintru adâncurile întunerecului către lumina cea a dumnezeieștii străluciri, vrednici și tari în duh înaintea urâtorului protivnic arătându-i, prin negrăită suferință și pre noi povățuind. Pentru aceasta de biruință încununăți fiind, vecinică slavă Ție aduc, de oameni Iubitoriule.

Întru lumina cea neapropiată Domnul Slavei pre voi au chemat sfinților, cei ce Biserica lui Hristos o ați întărit cu pietre vii în temelii zidite și prin sângele vostru păcatul neamului purtat-ați, arătând viețuire mai presus de închipuire, jugul lui Hristos luând, cu inima zdrobită desăvârșită lepădare de sine dobândind. Astfel, mijlociți către Domnul sfinților, ca inimă smerită și cuget plin de toată nerăutatea să dobândim.

În străfundurile temniței, iată suflet slobod s'a arătat, vrăjmășuit în trup, dară în duh însuflat, întru al morții și al vieții prag fiind, de Viață înghițită moartea s'a arătat. Pentru aceasta cei ce moartea ați rușinat, mijlociți Domnului pentru noi, cari legăturile morții purtăm, ca întru cea a lui Dumnezeu cunoașterea tot neamul să săltăm.

Slavă... Glas al 6-lea:

Astăzi Biserica tainic prăznuiește, în haină nouă de porfiră și vison, în sângele celor de chinuri purtători, al sfinților temnițelor investmântându-

LUNA MAI

se. Astăzi tainic cerurile se deschid, în sânurile sale pre cei asemenea Domnului priimind; astăzi lumina Mucenicilor a strălucit, a celor flămânzi și goi, a celor cu răni adânci la Nunta Fiului de Împărat. Cei ce biruitori asupra vrăjmașului pre cei dintru închisori ai arătat Hristoase Dumnezeule, și cu cinste și slavă pre ei ai încununat, și nouă Bunule trimite acum pentru stăruințele lor, mare mila ta.

**Și acum... Cine nu te va ferici pre tine...,
sau a Praznicului.**

Vohod: Lumină lină...

Prochimenul zilei și Paremiile:

Dela Ieșire cetire.

Cap. 12, stih 1-14.

Și au grăit Domnul către Moisi și Aaron în pământul Eghiptului, zicând: Luna aceasta este vouă începătură lunilor, cea dintâiu este vouă întru lunile anului. Grăește către toată adunarea fiilor lui Israil zicând: în ziua a zecea a lunii aceștia să ia fiecare câte un miel de fiecare casă pe rudenia sa. Iar de vor fi mai puțini în casă cât să nu fie de ajuns la un miel, să ia împreună cu sine pre vecinul său cel de aproape după numărul sufletelor, fiecare să-și numere luiși câți îi va fi de ajuns la miel. Și să fie vouă mielul desăvârșit, parte bărbătească de un an să fie vouă, din miei și din iezi să luați. Și să'l țineți până la ziua a patrusprezecea a lunii aceștia, și să'l junghie toată mulțimea adunării fiilor lui Israil către seară. Și să ia din sânge și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragurile în casele unde-l vor mânca pre el. Și să mănânce carnea

friptă la foc în noaptea aceea, și azimele cu salată să le mănânce. Să nu-l mâncați crud nici fiert în apă, ci fript la foc, capul cu picioarele și cu măruntaile. Să nu lăsați nimic dintr'însul pe a doua zi, și os din el să nu zdrobiți; cele ce vor rămânea din el până a doua zi cu foc să le ardeți. Și așa să'l mâncați pre el; mijloacele voastre fiind încinse și încălțămintele voastre în picioarele voastre și toegele voastre în mâinele voastre, și să'l mâncați de grabă că sânt paștile Domnului. Și voi trece prin pământul Eghiptului în noaptea aceasta, și voi omorî pre tot cel întâiu născut în pământul Eghiptului, dela om până la dobitoc, și asupra tuturor dumnezeilor Eghiptenilor voi face izbândă eu Domnul. Și va fi sângele semn vouă pre casele în care veți fi voi, și voi vedea sângele și voi acoperi pre voi, și nu va fi întru voi rană ca să pieriți când îi voi bate în pământul Eghiptului. Și va fi vouă ziua aceasta pomenire, și o veți ținea sărbătoare Domnului întru toate neamurile voastre, lege veșnică o veți prăznuți pre dânsa.

Dela înțelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 3, stih 1-9.

Sufletele dreptilor sânt în mâna lui Dumnezeu, și muncă de dânsa nu se va atinge. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuți a muri, și s'a socotit pedeapsire ieșirea lor, și mergerea dela noi sfârâmare, iară ei sânt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor lua și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire, și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui; că

Slavă... Glas al 5-lea:

Pre Cela ce prin străfundurile iadului, făurit-au cale de mântuire, în chip tainic dăruind omului, nou cuget și nouă simțire, cei ce prin Hristos adâncurile cele întunecate cu desăvârșită cercare ați zdrobit, de la Însuși Atoateziditoriul luând duh smerit, ai temințelor sfinți rugați-L, ca pre cei cuprinși de cea a necunoașterii de Dumnezeu moarte, slobozi să ne arate, și în șuvoiul vieții dumnezeiești, luminate sufletele să ne poarte.

Și acum... Fericimu-te pre tine..., sau al Praznicului.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile glas 2, însăși Podobia:

Podobie: Când de pre lemn mort...

Cugetul zămislit în temniță, către Ziditoriul-a-toate s-a întors, zdrobit fiind, din adânc șuvoaie de graiuri revărsând: Părinte, și Fiule, și Duhule Sfinte, strigă către tine cei dintru morminte, Harul tău cel vecinic revarsă, Cela ce ești dragoste vino, și din moarte izbăvește-ne.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Săi

Sângele osândit al temniței clocotind în mare durere, preste Crucea Domnului în șuvoaie repezi s'a revărsat astăzi; cu Domnul în foamete, cu Domnul în trudă, cu Hristos în mari chinuri, cu Hristos în iad, Sfinților, în temnița cruntă jertfa lui Hristos biruit-a, întru slavă arătându-vă.

Stih: Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și întru așternuturile lor se vor bucura

Sfinților Mucenici ai Temniței, cei ce întru duhul jertfirii, viețuind în chip curat, râvna pocăinței de la Hristos ați luat, și'n slavă v'ați arătat prin ura de sine din viața fraților, viața voastră făcând, dragoste luat-ați în suflet, împlinind porunca iubirii carea este firea Omului.

Slavă... Glas al 8-lea:

Fericit pământul carele pre voi sfinților a priimit, fericită temnița carea v'a adăpostit și raiul a descoperit, crucea lui Hristos propoveduind vouă, al vieții vecinice începutul, căci închiși fiind slobozi v'ați arătat, și toate ale păcatului de la voi Mucenicilor s'au lepădat. Pentru aceasta sfinților rugați pre Dumnezeu, sufletelor noastre slobozenie dintru păcat să dăruiască și împreună cu voi a fi să ne învrednicească.

Și acum... același glas

Nepătrunsă dumnezeiasca taină, întru tine zămislindu-se, de îngeri cetele întru bucurie și dulce spaimă stătut-au, iară noi întru cele zidite aflându-ne, și de cele nefăcute împărtășindu-ne, ție de Dumnezeu aleasă Mireasă graiuri de laudă cu ó gură și întru ó inimă aducem: Bucură-te Maica Luminii ceii pururea fiitoare, carea pre cei pierduți găsești și pre cei zdrobiți zidești, a tuturor celor întru războaie ridicarea.

Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule, și celelalte. Și Otput.

Antifonul 1 al glasului al 4-lea.

Prochimen glas al 4-lea:

Trecut-am prin foc și prin apă, și pre noi la odihnă ai scos.

Stih: Cu focul cercat-ai pre noi, precum lămurit argintul se cearcă.

Toată suflarea...

Și Evanghelia (Ioan cap. 16, vers 1-33)
Psalmul 50.

Slavă... Glas al 2-lea:

Pentru rugăciunile Mucenicilor tăi, Milostive curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, dupre mare mila Ta...

Stihira, glas al 6-lea:

Clătitu-s'a adâncul, întru a lui Adam strigarea, a lacrimilor celor întru pocăință, viață năzuind dintru a morții necunoștință: Ridică Doamne lanțurile morții, și cea a vieții tânguire îmi dăruiește, iară din cumplită înșelare îndegrab zidirea ta slobozește, și înspre a dragostei jertfire pre robul tău călăuzește.

CANOANELE

Canonul Praznicului, sau al Născătoarei de Dumnezeu, pe 6, și al Sfinților Mucenici pe 8, glas 4,

Cântarea 1, glas al 4-lea

Irmos:

Deschide-voiu gura mea și de Duhul se va umplea, și cuvânt bun, răspunde-voiu Împărătesei Maici și

mă voiu arăta luminat prăznuind și minunile ei voiu cânta bucurându-mă.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi.

Pre voi Mucenicilor ce întru chinuri v-ați săvârșit, rugămu-vă'n lacrimi cu sufletul umilit: Învredniciți-ne vestmântului luminii, asemenea Domnului nostru făcându-ne.

În temnița strâmtă, multă suferință și chin purtând, voi temnița mare a păcatului ați zdrobit, umiliți fiind, belșug de har primit-ați, cu totul smerindu-vă, viață de veci luând.

Slavă...

Cu voi cei robiți întemnițat Hristos arătat-u-s-au, mutând din Palat la'nchisoare-al Său praznic sfânt; astfel strălucind lumina nefăcută, în vecinică slavă de fii arătându-vă.

Și acum... A Născătoarei:

În temnițe fost-ai Maică mângâiere creștinilor și nouă să fi mângâiere cu harul tău, grabnic biruind vrășmașii cei protivnici, iar poftetele cele deșarte alungă-le.

Cântarea a 3-a

Irmos:

Pre ai tăi cântăreți de Dumnezeu Născătoare ca un izvor viu și îndestulat, pre cei ce-au adunat ceată duhovnicească întărește-i, și pentru dumnezeiasca slava ta cununilor slavei învrednicindu-i.

Pre poarta cea strâmtă năvălind, cu diavolul la trântă v'ați luat și ani de-a rândul, sfinților, în grele chinuri ați luptat, adevărați eroi întru Hristos Cel Viu arătându-vă.

ZIUA PATRU SPRE ZECE

Din cele nedrepte lovituri, s’au făcut prin Domnul, fagure și vin, și din înfrângeri, scări și trepte, din căderi urcuș deplin, din fiecare strop de sânge floare cu bun miros de crin.

Slavă...

Sub cruce, în chinuri, lângă sfinții cu trupu’ncovoiat de neputinți s’au arătat Hristos Cel Viu, în temniță cu voi fiind, de biruința duhului cu totul învrednicindu-vă.

Și acum... A Născătoarei:

Curată, în duh te-ai arătat mângâierea celor dintru închisori, pre fiii cei răniți priimind și inimile mângâind, asemenea și nouă celor întristați mângâiere fi.

SEDEALNA, glas al 4-lea:

Podobie: „Spăimântatu-s-a Iosif...”

Pre cei zdrobiți în cuget și simțiri să proslăvim în sfinte viersuri ca slobozi să ne-arate dintr-ale temniței robiri. Căci duhul umilit prin Domnul făurit, de sine s’a golit și’n frați s’a împlinit, în iad s’a arătat desăvârșit; iar lanțul temniței grea stricat arătat-s’a.

Slavă..., tot aceasta. Și acum...

A Născătoarei:

Pre a Luminii Maică să cinstim, în duh să împreună-glăsuim: Mireasă preaiubită prin harul tău ne izbăvim, și’n lacrimi te rugăm revarsă harul tău, asemenea celor ce’n lanțuri te chemau, și’n lacrimi de păcat se slobozeau; Tu, Maica Domnului meu viază pre robul tău.

Cântarea a 4-a.

Irmos:

Cel ce șade întru slavă pre Scaunul Dumnezeirii, prin nesticată palmă au venit Iisus pre al crucii lemn, Cel ce au dat mântuire grabnic celor ce strigă: Slavă puterii tale Hristoase.

Întru cele de pre urmă vremuri dragostea se va răci, iară voi porunca dragostei de frați o ați împlinit, pentru vrăjmași, ca Hristos pre cruce v’ăți rugat: „Doamne iartă lor acest păcat, că nu știu ce fac”.

Închinându-ne durerii celeia de neînchipuit, înaintea voastră plângem, având cuget biruit; sfinților cei ce pre Domnul slavei ați aflat, străluciți Lumina preste noi cei plini de păcat.

Slavă...

Sângerând de răni ascunse, de zdrobiri adânci de necuprins, slăbiciunea firii marginea răbdării o a atins, dar pre Hristos cu nădejde’n inimă purtând, ați zdrobit de tot, de la vrăjmașul vicleanul gând.

Și acum... A Născătoarei:

Întru tot Nebiruită, cea prin carea toți ne izbăvim, dăruiește Sfântă, celor ce-ți cântăm și te proslăvim, duhul jertfirii și al smereniei lui Hristos căci Stăpâna noastră tuturor ești grabnic folos.

Cântarea a 5-a

Irmos:

De-a ta dumnezeiască slavă toate spăimântatu-s’au, că Fecioară neispitită de nuntă avut-ai în mitras, pre Dumnezeu cel preste toate, și născut-ai pre Fiul cel fără de ani, Cel ce

dăruiește pacea tuturor celor ce te cântă pre tine.

Mai mult decât cei dintru'nceputuri, Sfinți și Mucenici, grele chinuri răbdat-ați pentru Domnul, în suferințe de negrăit umblat-ați, sufletele și trupurile dând spre jertfire lui Hristos, cel ce Însuși jertfitu-S'a.

Cu moartea pre moarte ca Hristos pre cruce ați călcat și viață prin temniță aflat-ați; și nouă celor ce într-un cuget strigăm, și cu lacrimi din suflet vă rugăm: Harul sfânt al Duhului, pentru noi cereți Domnului.

Slavă...

Pre voi desăvârșit cercat-au chinurile iadului, întru negrele temințe cumplite, dară și sângele curs sfințit-au Domnul nouă cugetul său descoperind prin cea negrăită taină a suferinței.

Și acum... A Născătoarei:

Din pânțelele cel sfințit Fecioară nouă au răsărit Soare prealuminos ce blând venit-a, Soarele Neînserat ce nouă s'au dat, pre cei dreptslăvitori au luminat, Cel ce'n firea Domnului s'a făcut Fiul Omului.

Cântarea a 6-a

Irmos:

Cugetătorii de Dumnezeu carii săvârșiți dumnezeiescul și precinstitul praznicul acesta al maicii lui Dumnezeu, veniți să plesnim cu mâinile, pre Dumnezeu slăvind, Cel ce dintr-înșă s'au născut.

Pre Sfinții cei dintru Temnițe noi astăzi prăznuim în cântări duhovnicești și în laude, căci întru Duhul au

arătat că ferecați fiind, lumii slobozi s'au aflat.

Zdrobit-ați moartea păcatului prin patimile cele de moarte zdrobitoare sfințiților, pre carea noi o am cunoscut, adecă cea a Domnului necunoașterea.

Slavă...

Grăit-au Domnul de cele ce vor fi întru sfârșit, iară vouă negreșit arătat-s'au: „În lume mari necazuri veți avea, ci îndrăzniți că Eu biruit-am lumea”.

Și acum... A Născătoarei:

Preasfântă de-Dumnezeu-Născătoare întru dragostea Celui ce'ntru toate jertfitu-S'a, Sfinților celor din Temnițe descoperit-ai că ești a noastră dragoste.

CONDACUL, glas al 4-lea:

Podobie: Cea ce te-ai nălțat...

Ceia ce întru Temnițe suit-ați pre cruce și chinuri pentru al nostru neam ales-ați a duce, priimit-ați drept nume ai Temnițelor Mucenici, căci pre cei dintru vechimi proslăviți, întru pătimiri ajuns-ați, și trecând prin negrăite cercări, al lui Hristos Har priimit-ați, iar celor ce săvârșim sfântă prăznuire, Domnului cereți mântuire.

ICOS

În locul dosădirei umbra morții pre voi a acoperit și precum oile cele de junghiere v'ați socotit, pildă întru neamuri și clătire de cap întru noroade, căci în toate zilele înfruntarea naintea feții s'a ivit, de către glasul celui ce ocărăște și clevețește,

ZIUA PATRU SPRE ZECE

de către fața vrăjmașului și a celui ce prigonește, dară aci Domnul de cea dinlăuntru ascunsă moartea v'au curățit.

Sinaxarul zilei și apoi acesta:

Întru această zi, pomenire a Marilor Sfinți Mucenici, a celor ce s'au nevoit și s'au săvârșit pentru Hristos întru temnițele comuniste ale veacurilor de pre urmă.

Săvârșitu-s'au aceștia în cele mai cumplite chinuri, pre carile satana le-a născocit și le-a lucrat prin slăbănogeala sufletului omenesc de-a lungul veacurilor. Cercați precum lămurit argintul se cearcă, întru cumplitul foc al iadului suferit-au temniță grea, foame, frig, prigoane de tot felul, zdrobire sufletească și sângeroase bătăi preste puterea cea firească și omenească, umilință, îngrozire, însingurare, boli și nenumărate alte năpăstuii. Între aceștia strălucit-a cel cu bun nume numit Sfânt al Închisorilor Valeriu Gafencu, dară și alții precum Constantin Opreșan, Gheorghe Jimboiu, Mircea Vulcănescu și mulți, mulți alții cari s'au săvârșit de oameni neștiuți, dară de Dumnezeu aflați. Iară Sfintele lor Moaște aruncate de către prigonitori s'au făcut, fără nume, fără de cruce și fără de mormânt fiind, întru apropierea locurilor de suferință, adecă cel al închisorilor de la Pitești, Aiud, Gherla, Canal, Târgu Ocna, Jilava, Râmnicu-Sărat și multe altele în carile acești slăviți, cea de-Dumnezeu-revelată credință o au descoperit și nenumăratele cercări ale vrăjmașului desăvârșit le-au biruit. Iară astăzi, sângele acestora strigă cu mare glas chemând la pocăință întreg norodul românesc, cel dintru temnița mare a vicelanului nou veac, cea a urâciunii pustiirii, despre carea Însuși Mântuitorul a cuvântat, căroră slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, miluiește și mântuiește pre noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos:

N-au slujit zidirii de Dumnezeu cugetătorii fără numai Ziditorului, ci îngrozirea focului bărbătește călcându-o se bucurau viersuind: Preacântate al părinților Doamne și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Nicum slăbindu-vă vrăjmașul cel viclean cu-amenințare și moarte, fără milă v'au zdrobit, viața'n țărâna cea a morții au pogorât, dar Hristos Dumnezeu viață nestrămutată'n veci dat-a, Cel ce Însuși e Viața.

În temnițe cuprinși ați fost în rugul Duhului, și întru dragoste biruit-ați pre vrăjmași, prin neîncetate rugăciuni, ca vrednici ostași, iară din închisori prin sfântă viețuire, negrăit zidit-ați mănăstire.

Slavă...

Sfînțit-ați cu dumnezeieștile de sânge revărsări acest pământ ca Hristos oarecând, prin rănile cele sfinte'ntregii lumi arătând taina lui Dumnezeu, căci crucea este dragostea ce desăvârșit zdrobit-a moartea.

Și acum... A Născătoarei:

Cutremură-se spăimântându-se cereștile de îngeri cete, prunc cu trup născut văzând pre Cela ce este întru Tatăl și Duhul Sfânt, dintru tine ieșind, ceea ce prin smerenie, lumii arătat-ai mântuire.

Cântarea a 8-a

Irmos:

Pre cuvioșii Tineri în cuptoriu nașterea de Dumnezeu Născătoarei i'a mântuit, atunci adecă închipuindu-se iar acum lucrându-se, pre Domnul

lucrurile lăudați-L și-L preînălțați întru toți vecii.

Prigoanele, foamea, frigul, temnița, boala, răbdarea'n chinuiri, sfârșit vieții de durere plin au sfîntit pre voi deplin, iară pre vrăjmași alungând cu puterea crucii, întru vâlvătaile muncii, duhul v'ați unit cu Hristos întru toți vecii.

Pămîntul cel nou se veselește și cerul se bucură, căci lumea prin ale voastre viețuiri, dobîndește noi martiri, iară împreună cu ei suflu nou învie, duhul vostru plin de iubire, cel desăvârșit întru totul prin jertfire.

Binecuvîntăm pre Tatăl și pre Fiul și pre Sfîntul Duh Domnul...

În mijlocul celor ce aveau cuget și faptă vicleană fost-ați fără nume și fără de mormînt, doară cu Hristos în gînd, Cela ce'ntru cugetul cel mai'nainte vecinic, vouă pregătit-a'n chip tainic, întru a sa slavă, lăcaș de cinste vrednic.

Și acum... A Născătoarei:

Umplut-ai cu harul pocăinței pre robii aflați în neputință și dintru adîncimi strigând: „Maica noastră, ajută-ne!”. Deci Stăpîna celor ce stăm întru neputință dă-ne Preacurată credință, inimile noastre priimească pocăință.

Apoi irmosul: „Pre cuvioșii Tineri în cuptoriu”

Cîntarea a 9-a

Irmos:

Tot neamul pămîntesc sălzeze cu duhul fiind luminat și să prăznuiască firea minților celor nematerialnice

cinstind sfîntul praznic cel al Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te preafericită de-Dumnezeu-Născătoare curată, pururea Fecioară.

„**V**ino, de păcat dezlegă pre robii tăi, Bunule, cu Harul tău, Sfinte Doamne vină'n zori!”, astfel zdrobiți te chemau cei din închisori, cum ți'ai chemat prietenul, din groapă, Doamne cheamă-mă dintru iadul morții ceii vecinice, și din moartea păcatelor scoate-mă.

Fost-ați dați spre judecată nedreaptă lui Pilat, cel al acestui veac, ca Cel ce oarecînd s'au dat, de bunăvoia Sa spre a fi judecat, iar mai apoi asemeni Mielului pre cruce ați urcat, și pecetea Domnului Iisus Hristos preste viețile voastre s'a însemnat.

Valurile cele covârșitoare de chinuiri privind, cîntăm, cu smerenie ne'nchinăm, rănile cele'ntru cinste le sărutăm; și într-un glas rugându-vă cu umilință, Sfîntilor, cerem cugetul și simțirea Domnului, întru cea din nou Nașterea Omului.

Slavă...

În chinuri ați văzut pre Cel împreună cu voi pătimitor fiind, vecinice comori zidind, slavei vieții părtași pre voi arătând. Pentru aceasta Sfîntilor, biruitori ne arătați prin smerenia Domnului Iisus Hristos, cea de netălcuit Cîntul preafumos.

Și acum... A Născătoarei:

Maică de Dumnezeu Născătoare păzește-ne cu harul tău și ne du la Dumnezeu, la Cela ce s'au făcut în veci Fiul tău, și din netrebnici robi

ZIUA PATRU SPRE ZECE

prin mijlocirea ta, să ne arăți fii ai Celui Preaînalt și Domnului, întru dragostea Fiului Omului.

Luminânda

Glas 3

Cinstitelor moaște cu evlavie ne închinăm, viața prin cruce cu sfinte graiuri o lăudăm, căci în temniți Mărturisitori ați fost, luând crucea lui Hristos.

La Laude

Stihirile pe 4 și cântăm stihirile podobnice.

Glas 8, Podobie: O, preaslăvită minune...

O, prea slăvită minune, cugetul lui Dumnezeu despre cele din urmă vremi de neajuns arătat-s'a pentru toată suflarea, căci ca Iona ce'n chit s'a închipuit, iar mai apoi Hristos ce'n iad s'a pogorât, asemenea sfinților, ce în grele temnițe v'ați săvârșit, moartea o ați biruit și'ntru-al învierii chip ați strălucit.

O, prea slăvită minune, desăvârșiți Mucenici primește Biserica sânurile sale descuind, prăznuind cu tainic praznic, suflarea cea cerească se bucură și'n chip smerit întreg pământul laudă slăvindu-i pre cei din temnițe, carii astăzi cântă într-un glas strigând: Moartea s'a omorât și noi am înviat!

O, prea slăvită minune, prealăudați Mucenici, ce în pântecul temniței iadul ați zdrobit desăvârșit întru ne'ncetate lacrimi; căci pre norodul nostru cel românesc răscumpărat-ați întru cugetul ceresc, prin sânge vărsat în temnițe cea a dragostei chemarea

săvârșind, calea crucii arătând și moartea biruind.

Vremea a face a Domnului este, aleșii răscumpărând, căci zidirea întorsu-s'a către ale sale căutând, priimind în sine moarte. Dară pre sfinții cei dintru închisori nouă făcut-au Domnul răscumpărători și pildă răbdarea lor în cercarea cea a temniței cei mari a noului veac viclean, și Sfinți Mărturisitori.

Slavă... glas al 5-lea:

Întru cea mare cercare pre cruce ridicați fiind și nicidecum a pogorâ voinđ, în temnițe sfințiților lucrat-ați răbdare, pavază nădejdea luând, cu carea hrânindu-vă sufletul, mintea și trupul, mădulare vii v'ați arătat, ucigășia izbutind a stinge, nălbind vestmântul întru a Mielului Sânge. Pentru aceasta cari biruința ați purtat, pre cei dintru pustiul celui din urmă veac, cu rugăciunile voastre izbăviți, de carile astăzi năpăstuiesc, duhul căutând a frânge, și răbdare întru sfârșit ne dobândiți.

Și acum... Fecioară nenuntită

Slavoslovia mare, troparele, ecteniile și
Otpust.

LA LITURGHIE

Tipica. La Fericiri, Cântarea 1 și a 3-a din Canon. Apostolul (Rom 3: 10-22) și Evanghelia, vezi la Marcu (13: 9-13)

CHINONICUL

Întru pomenire vecinică va fi dreptul, de auzul viclean nu se va teme.

LUNA MAI

Mărimurile

Mărimu-vă pre voi ai Temnițelor Mucenici, cei cu duhul zdrobit săvârșiți și naintea cinstitelor voastre chinuri ne închinăm, pre carile pentru Hristos răbdat-ați.

Veniți de mucenici iubitorilor, pre cei dintru temnițe să proslăvim întru umilincească glăsuire zicând: pre cei jertfiți pentru-a noastre păcate.

Harul Duhului Sfânt cu îmbelșugare dăruiește mie, Doamne, cutezătorului Tău cântăreț, căci râvna și puterile adesea mi se împuținează; pentru aceea, iartă mie, câte am greșit Ție.

